

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 85/2025
03.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., правног следбеника пок. ББ, бившег из ..., чији је пуномоћник Биљана Јовановић, адвокат из ..., против туженог „Carlsberg Srbija“ д.о.о. Челарево, чији је пуномоћник Лабуд Ражнатовић, адвокат из ... и друготуженог ВВ из ..., ради недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пж 1439/23 од 30.03.2023. године, у седници одржаној дана 03.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Привредног апелационог суда Пж 1439/23 од 30.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ се захтев првотуженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Пж 1439/23 од 30.03.2023. године, преиначено је решење Привредног суда у Нишу П 522/22 од 20.01.2023. године тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове првичног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ставу 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући по основу цитиране законске одредбе Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Трошкови поступка представљају споредно

потраживање које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Стога нема потребе за новим тумачењем права, за разматрањем правних питању у интересу равноправности грађана и од општег интереса, нити је потребно уједначавање судске праксе.

На основу изнетог, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у првом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. ЗПП и установио да ревизија није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија тужиље је изјављена против решења о трошковима поступка. Трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање и не узимају се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па је Врховни суд установио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке решења.

На основу члана 165. став 1. ЗПП одбијен је захтев првотуженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није потребан ради вођења парнице у смислу члана 154. ЗПП, па је одлучено као у ставу трећем изреке решења.

Председник већа-судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић